వానకారు కోయిల

- మన్నెం శారద

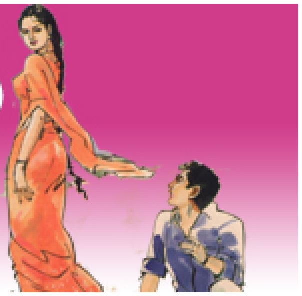

(గత సంచిక తరువాయి)

25

సాయంత్రం ఆరుగంటలవుతుండగా జగదీష్ హడావుడిగా లోనికొచ్చాడు.

అతనొచ్చిన సంగతికూడా గమనించనట్లు నిరాసక్తంగా స్థంభానికి చేరబడి కూర్చుంది వాసవి.

ఆమె చూపులెక్కడో అనంతంలో తారట్లాడుతున్నాయి.

చాలా రోజులుగా జబ్బుపడి నీరసించినట్లుందామె ముఖం.

"వసూ" అతను చాలా నెమ్మదిగా పిలిచాడు.

"ఊఁ" అందామె పరధ్యానంగా. అతను చుట్టూ చూసాడు.

పరిమళ వంటగదిలో వుంది. "శంకరసలు రెండు రోజులుగా తన కంటికి కనిపించడమే లేదు. ఏమయినట్లు?" అనుకున్నాడతను మనసులోనే.

"ముత్తుని...ముత్తుని నువ్వెక్కడికన్నా పనిమీద పంపించావా?"

వాసవి అతనికేసి చూపులు తిప్పింది.

"దానికి ఈ ఊరంతా తెలియదు. ఎప్పుడో తంజావూరెళ్ళినప్పుడు అక్కడ నేను బస చేసిన హోటల్ కెదురుగా అడుక్కుంటుంటే తీసుకొచ్చాను. దానికి వంట బాగా వచ్చన్న విషయం తెలిసి, అప్పటినుండీ మన యింట్లో వంట మనిషిగానే అట్టిపెట్టాను కానీ ఎన్నడూ బజారు పనులు చెప్పలేదు" అన్నాడు జగదీష్.

వాసవి జవాబు చెప్పలేదు.

"నీకేం కావాలన్నా అనంత్ వున్నాడు. అసలు శంకర్ కనిపించడేం? వాడెక్కడికి వెళ్ళినట్లు? పాపం ముత్తు" అంటూ ఆగాడు జగదీష్.

వాసవి అతనికేసి తీవ్రంగా చూసింది.

"పాపం ముత్తు.. పాపం ముత్తు అందరూ దాన్ని చూసి జాలిపడేవాళ్ళే. అదే మీరు మీ మొదటి భార్యని చంపి మామిడి చెట్టుక్రింద పాతిపెట్టారన్న సంగతి చెప్పింది. ఈరోజు దానిమూలాన్నే నేను అందరిలో ఫూల్‌నయ్యాను. అందుకే దాన్ని ఈ రోజు మెడబట్టి బయటకి గెంటేసాను" అంది వాసవి కసిగా పళ్ళు నూరుతూ.

"కాని నీ కోపానికి ఫలితంగా ఏం జరిగిందో తెలిస్తే ఎంతగానో బాధపడ్తావ్"

"ఏం జరిగినా నేను బాధపడను. దాన్నేం చేసినా పాపం లేదు"

"నీ కంత కోపం వస్తే నాలుగు బాదినా బాగుండేది కాని పిటీ అది లారీ క్రింద పడి చచ్చిపోయింది" అన్నాడు జగదీష్ బాధగా.

వాసవి షాక్ తిన్నట్లు చూసింది.

"నా మీద అంత ఘోరమైన అబద్దం చెప్పినా నేను క్షమించగలిగాను. కానీ నువ్వు క్షమించలేకపోయావ్" అన్నాడు జగదీష్ బాధగా.

"ఎలా జరిగింది?" అన్నాడు అనంత్ అప్పుడే లోనికొస్తూ.

"మధ్యాహ్నం నేను లంచ్‌కి వస్తుండగా రోడ్డుమీద జనం మూగి వున్నారు. ఏం జరిగిందోనని కారు ఆపి చూస్తే మన ముత్తు. షాక్ తిన్నట్లయిదిది. దాని శవాన్ని అనాధ శవంగా అప్పగించడానికి మనసంగీరించక హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళి పోస్టుమార్టం అయ్యాక హేండోవర్ చేసుకుని నేనే దహన సంస్కారం చేసి తిరిగొస్తున్నాను. అందుకే యింతాలస్యం అయ్యింది" అన్నాడు జగదీష్.

"ఇంత జరిగినా నాకు ఫోన్ చెయ్యలేదేం సార్. నేను సహాయంగా వచ్చేవాణ్ణిగా" అన్నాడు అనంత్.

ముత్తు చావు నాకు చాలా షాక్ కల్గించింది. ఏం చెయ్యడానికి ఏమీ తోచలేదు" అన్నాడు జగదీష్.

"మేడమ్! మేడమ్" అన్నాడు అనంత్ ఆందోళనగా.

జగదీష్ కంగారుగా వాసవి వైపు చూసాడు.

వాసవి అప్పటికే జావలా క్రిందకి జారిపోయింది.

జగదీష్ కంగారుగా వాసవిని పట్టుకుని "అనంత్ డాక్టర్ని పిలువు" అన్నాడు గబగబా.

అనంత్ ఫోన్ దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

డాక్టరు సలహా మేరకి వాసవిని నగరంలో ప్రముఖ సైక్రియాటిస్టు శివానందానికి చూపించాడు జగదీష్.

వాసవి భోరున ఏడుస్తోంది. మరికాస్సేపటిలో నవ్వుతోంది. ముత్తుని నేనే చంపేసానని అరుస్తోంది. ఇంకాస్సేపటికి భయంతో గజగజలాడి స్పృహ తప్పుతోంది.

"ఆమె మెంటల్‌గా బాగా అప్‌సెట్టయింది. కొన్నాళ్ళపాటు హాస్పిటల్లో ఎడ్మిట్ చెయ్యాలి" అన్నారు డా. శివానందం.

"ఈ విషయం జగన్నాధరావుగారికి తెలియచేడం మంచిదేమో" అన్నాడు జగదీష్ అనంత్‌తో.

"ఆయన హార్టు పేషంటని చెప్పారు. ఈ సంగతి తెలిస్తే ఆయన కూడా మంచమెక్కితే మనకి మరీ ట్రబులవుతుంది. ఆమె కొచ్చిన ప్రమాదమేముంది? కాస్త నెర్వస్‌నెస్ నాలుగురోజుల్లో ఆమె మామూలు మనిషవుతారు. ఏదైనా సహాయం చెయ్యడానికి నేనున్నాను. పరిమళ వుంది." అన్నాడు అనంత్.

జగదీష్‌కి అనంత్ చెప్పిన సలహా నచ్చినట్లుగా తల పంకించాడు.

"ఈ నెలలోనే నాకు ఫారిన్ ట్రిప్ వుంది. బహుశా వాసవి ఆరోగ్యరీతిగా అది కేన్సిల్ చేసుకోవల్సివస్తుందేమో" అన్నాడు జగదీష్ ఆలోచిస్తూ.

"మీ ప్రయాణానికి అన్ని ఏర్పాట్లూ జరిగిపోయాయి. వ్యాపార రీత్యా మీకు దొరికిన గొప్ప అవకాశం యిది. మీ అంతట మీరు విదేశాలు వెళ్ళలేరని కాదు. మీరు టాప్ ఎక్స్‌పోర్టర్స్‌గా "కేపెక్సిల్" ఎవార్డు పొందిన సందర్భంలో గౌరవంగా దొరికిన విదేశయాత్ర మీది. దీన్ని మీరు మానుకోవడం మంచిది కాదని"

"కాని, ఇక్కడ -"

"అంతా సవ్యంగానే జరుగుతుంది. మీరు దూరం కావడంతో మేడమ్ కాస్త మీ గురించి తీరిగ్గా ఆలోచించగల అవకాశం, మీమీద ప్రేమ సదభిప్రాయాలూ కల్గగల అదృష్టం కల్గుతాయని నా నమ్మకం. ఇదంతా మీకు నా మీద నమ్మక ముంటేనే" అన్నాడు అనంత్ వినయంగా.

"అనంత్ నేను చాలా స్టడీ చేయందే ఎవర్నీ దగ్గరకి రానివ్వను.

నీ మీద నమ్మకం లేకపోవడమే ప్రశ్న లేనే లేదు. కానీ మన పనులు ఏవీ సవ్యంగా అనుకున్న విధంగా జరగడంలేదనే నా బాధ. ఇలా ఎదురు దెబ్బలు తగలడం నాకిదే ప్రథమం" అన్నాడు జగదీష్ అనంత్ భుజమ్మీద చరుస్తూ.

"ఇక అంతా సవ్యంగానే జరుగుతుంది. నా మీద అన్ని బాధ్యతలూ వుంచి మీరు వెళ్ళిరండి. ప్రస్తుతం మీరు దూరంగా వుండటం వలనే మేడం అన్ని విధాల మారగలరని నా నమ్మకం" అన్నాడు అనంత్.

జగదీష్ సరే నన్నట్లు తల పంకించాడు.

ఇద్దరు. కార్లో యింటికి తిరిగొస్తుండగా అడిగాడు జగదీష్.

"ఈ శంకర్ గాడేమయినట్లు."

అనంత్ బదులుగా నవ్వాడు "వాడికి వయసొస్తుందిగా ఏదో అలవాటు పడి బయట తిరుగుతున్నాడేమో ఈసారి మందలిస్తానుండండి."

"అంతేనా?"

"ముమ్మాటికి అంతే పొట్టమాడితే తిండికోసం వాడే వస్తాడు" జగదీష్ కొంచెంసేపు ఆలోచించి "అలాగయితే వాన్ని మీరు ఏమీ అభ్యంతరపెట్టకండి" అన్నాడు.

కారు డ్రైవ్ చేస్తున్న అనంత్ విచిత్రంగా చూసాడు జగదీష్ వైపు.

"వాడికి వాసవి దగ్గర మాలిమి ఎక్కువ వాడెప్పుడూ ఆమెని అంటు పెట్టుకునుంటే"

"అర్థమయ్యింది. అర్థమయ్యింది." అన్నాడు అనంత్ నవ్వుతూ.

"దట్స్ గుడ్" అన్నాడు జగదీష.

"పరిమళ సంగతేమిటి?" తిరిగి జగదీషే అడిగాడు.

"ఆమెతో మనకెలాంటి ప్రోబ్లమ్ లేదు. ఆమె వ్యభిచార గృహం నుండి వచ్చింది వయసయి పోయింది. అక్కడ ఈవిడగారి ముఖం చూసే వాళ్ళులేరు. పని కావాలంటే ఇలాంటి వాళ్ళకెవరూ యివ్వరు. పైగా వవయ్యారాలు పోయి డబ్బు సంపాదించే వాళ్ళు వళ్ళొంచి కష్టపడలేరు. సూక్ష్మంలో మోక్షం కావాలి వాళ్ళకి నేనే పని వేయించేనన్న కృతజ్ఞత వుంది. ఆమె వల్ల భయంలేదు" అన్నాడు అనంత్.

"ఐసీ కాని పూర్తిగా నమ్మకండి ఒక్కోసారి తాడే పామైకరచినా కరవచ్చు."

పూర్తిగా ఎవర్నీ విశ్వసించడం అనంత్ జీవితంలోనే లేదు సార్ అన్నాడు అనంత్ గర్వంగా.

"వెరీగుడ్" అంటూ అనంత్ని కాస్త గట్టిగా తేరిపార చూడ్డం అనంత్ గమనించలేదు.

కారు బంగళా చేరుకుంది.

డాక్టర్ని చూసి వాసవి మెల్లిగా లేచి కూర్చుంది.

"ఇప్పుడెలా వుందమ్మా?"

వాసవి చిరునవ్వు నవ్వి "అయామ్ ఓ.కే. డాక్టర్" అంది.

దట్స్ గుడ్ మీ హజ్బెండ్ చాలా బాధపడ్డారు మీ గురించి పాపం ఆయన ఫారిన్ ట్రిప్ కాన్సిల్ చేసుకోవాలనుకున్నాడు కూడా నేనే మీకేం ఫర్వాలేదని వెళ్ళమని సలహా యిచ్చాను" అన్నాడు.

వాసవి ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఈ సంగతి మీకు తెలియదా? మీ పి.ఎస్ చెప్పేరేమో అనుకున్నాను" సరిగ్గా అప్పుడే లోనికొచ్చి డాక్టర్‌ని చూసి విష్ చేసాడు అనంత్.

"రండి మీ గురించే మాట్లాడుతున్నాను ఆమెకు మిస్టర్ జగదీష్ ఫారిన్ వెళ్ళిన సంగతి చెప్పలేదా మీరు."

"లేదు" అన్నాడు అనంత్.

వాసవి అనంత్ వైపు విస్మయంగా చూసింది.

"ఆమె అసలే వీక్‌గా వున్నారు. ఈ విషయం తెలిసి లోన్లీగా ఫీలవుతారేమోనని"

"నో నో దట్ ఈజ్ బాడ్ ఊళ్ళోనే ఉండి తనని చూడ్డానికి రాలేదంటేనే ఆమె హర్టవుతారు. విషయాన్ని అర్థం చేసుకోలేని పరిస్థితుల్ని అవగాహన చేసుకోలేని స్థితి కాదామెది. కొద్దిగా షాక్ కావడాన్న బాగా నెర్వస్‌నెస్ వచ్చేసింది" అని వాసవికేసి తిరిగి "మిమ్మల్నింక డిస్చార్జి చెయ్యొచ్చు. మీరీరోజే యింటికి వెళ్ళొచ్చు" అన్నారు.

"థాంక్యూ డాక్టర్" అంది వాసవి.

"కానీ నాలుగురోజుల కొకసారి టెస్టుకి రావాల్సుంటుంది.

వాసవి అంగీకారంగా తలవూపింది.

డాక్టరుగారు వెళ్ళిపోయారు.

వాసవి అనంత్ కేసి తిరిగి "ఇన్ని రోజులూ ఆయన ఊళ్ళో లేని సంగతి చెప్పలేదేం?" అంది.

"చెప్పానుగా మీరు ఫీలవుతారని" అన్నాడు అనంత్ నవ్వుతూ వాసవి నిట్టూర్చింది.

"మీరు రెడీగా వుండండి. నేను మనం వెళ్ళిపోవడానికి మిగతా ఏర్పాట్లు చుస్తాను" అనంత్.

అనంత్ ఆమె వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసాడు.

"ఆ యింటికి రావాలంటే భయంగా వుంది"

"ఎందుకు?"

"నీకు తెలియదూ. ఆ సావిత్రి చావు ఆయనంటారు. ఆవిడ దయ్యమై నా వెంట పడుతున్నదట రేపు ముత్తుకూడా. అనంత్ నేనక్కడికి రాలేను. నన్ను డాడీ దగ్గరికి పంపించెయ్" అంది వాసవి భయంగా.

అనంత్ ఊరడిస్తున్నట్లు నవ్వాడు.

"మీరింత వీక్ అయిపోతారని ఏనాడూ అనుకోలేదు. ఆనాటి ధైర్యం తెగువ, పట్టుదల ఏమయిపోయాయి. బలహీనమైన మెదడే దయ్యాల పుట్ట. మీకు నామీద నమ్మకముంటే వెంటనే ధైర్యంగా బయల్దేరండి" అన్నాడు అనంత్.

"కాని.. కాని ఆ లంకంత యింట్లో నేనింక ఉండలేను అనంత్" అంది వాసవి ఆందోళనగా.

"పరిమళ వుంది. నేనున్నాను. శంకర్ వున్నాడు మీకేం భయం"

"అసలు దయ్యాలున్నాయా అనంత్" వాసవి అమాయకంగా అడిగింది.

"ఏమిటి మీకీ పిచ్చి ఆలోచనలు?" అనంత్ కోపంగా చూసాడు.

"అదికాదు అనంత్ ఒకవేళ వుంటే ముత్తు నన్ను ఊరికే వదిలేయదు. ఆ రోజు నేను ముత్తుని నిర్దాక్షిణ్యంగా బయటికి గెంటేయకపోతే ముత్తుకి ఆ నికృష్టమైన చావు వచ్చేది కాదు నేనెంత నా మనసుకి ధైర్యం చెప్పుకున్నా ముత్తు నన్ను వదిలేయదనిపిస్తోంది" అంది వాసవి బాధగా.

"అదే నిజమైతే నేనున్నాను మిమ్మల్ని కంటికి రెప్పలా కాపాడుకునేందుకు" అన్నాడు అనంత్ ధృఢంగా.

వాసవి అతనివేపు చూసి నిట్టూర్చింది.

"అనంత్, నీకెందుకు నామీదింత అభిమానం:

"అది అర్థంలేని ప్రశ్న. దానికి రోజు క్రొత్తగా మళ్ళీ జవాబు చెప్పాల్సిరావడం నా దురదృష్టం" అన్నాడు అనంత్ బాధగా.

"తన కోపమే తన శత్రువన్నారు. కోపంలో వివేకం నశిస్తుందని కూడా అన్నారు. అదే జరిగింది" అంది వాసవి.

"దేని గురించి?"

"అదే ఆ రోజు నువ్వన్నదాంట్లో వున్న తప్పేమిటి? డాడీ అంగీకారంతో నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటానన్నావ్. నేను అహంకారంతో నా మాట కాదన్నావనే పట్టుదలతో నిన్ను దూరం చేసుకున్నాను" అంది వాసవి బాధగా.

అనంత్ ఆమెకేసి విచిత్రంగా చూసాడు.

"అదంతా యిప్పుడెందుకులే వాసవీ"

"లేదు నన్ను చెప్పనివ్వు నీకు తెలియని రహస్యాలేమున్నాయి నాకు. నా సంసార జీవితమెంత అందంగా వెలిగిపోతున్నదో నీకు తెలియని సంగతి కాదు. ఈ సుడిగుండంలో నీ సాహచర్యమే చుక్కాని కాకపోతే"

"ప్లీజ్ వాసవీ" అన్నాడు అనంత్.

వాసవి మౌనం వహించింది.

26

శంకర్ గబగబా నడుస్తున్నాడు.

పూనమల్లె హైరోడ్డులో రెండో ఫర్లాంగు రాయి దగ్గర వాడి అడుగులు ఆగిపోయాయి.

వాడు క్షణం సేపు ఆలోచించి, గుండె దిటువు చేసుకుని మెల్లిగా ఎడం చేతివేపున్న సందులోకి వెళ్ళి రావిచెట్టు క్రింద వున్న గుడిసె దగ్గర నిలబడ్డాడు.

లోపల్నుంచి బలరాం గొంతు తీవ్రంగా వినిపిస్తోంది.

"రేయ్ నా సంగతి ఆ పోలీసోళ్ళకేం తెలుసురా యెదవల్లారా నేను తాగబోతు నాయాల్నా? హొట్టి తాగుబోతు నాయాల్నేనా? హిహిహి టయమొస్తే తలలు తీసిత్తానురో లంబాడీ కొడుకల్లారా కాసుకోండ్రా" బలరాం చేతిలో సీసా బలంగా నేలకి తాటించేడు.

సీసా వెయ్యి ముక్కలయి చెల్లాచెదురయి పోయింది. శంకర్ ధైర్యం చేసి లోపలికెళ్ళాడు.

బలరాం కళ్ళకి చేతులడ్డం పెట్టుకుని ఎవడ్రా అది? అన్నాడు కోపంగా.

శంకర్ మాట్లాడలేదు.

"ఎవడ్రా ఆడు? పోలీసోడా?" అడిగాడు బలరాం కోపంగా.

"లేద్సార్ ఆళ్ళని తరిమేసాను. పారిపోయారు ఎదవలు" అన్నాడు శంకర్ మెల్లిగా.

"పొయ్యేరా నా పేరంటే ఏంటనుకున్నావ్?" మీసాలు మెలేసాడు బలరాం.

"తెలుస్సార్"

"తెలుసా? అసలెవడివిరా నువ్వు? బలరాం గదమాయించాడు.

"నేను.. నేను.. నాకెవరూ లేరండి. తమరికాడ సేవచేసుకుందామని" అంటూ వణిగాడు శంకర్.

బలరాం పెద్దపెట్టున నవ్వేసాడు.

"నా కాడ సేవా? ఏటొరుగుద్దిరా నీకు. నేనసలే శవాల్ని పీక్కుతినే పిశాచాన్ని నా దగ్గరేం తింటావ్రా నువ్వు" అన్నాడు బలరాం హేళనగా.

అదేంటిసార్ అలాగంటారు నాకేం తెలియదనా అంత కోటీశ్వరుడయిన తమ్ముణ్ణి పెట్టుకుని" అన్నాడు శంకర్.

బలరాం ఆశ్చర్యపోయినట్లు చూసాడు.

"నాకు తమ్ముడొకడా? మళ్ళీ ఆడు కోటీశ్వరుడా ఏట్రా నువ్వు మాట్లాడేది? నువ్వు పిచ్చాసుపత్రి కేసా?" అన్నాడు చిరాగ్గా.

"ఆ జగదీష్ మీ తమ్ముడేగా?"

"ఆడు నా తమ్ముడా?" సాలా బాగుందిరోయ్ అలా సెప్పుకుంటున్నాడా?"

"అయితే రేపే ఆస్తిలో వాటా ఎట్టేయమంటాను" అని పకపకా నవ్వాడు.

ఆ నవ్వుకి రావిచెట్టుమీద గూళ్ళలో కాపురముంటున్న పక్షుల గుంపులు భయంతో కువకువలాడాయి.

వెంటనే ఆ నవ్వు ఠక్కున ఆగిపోయింది. అతడి నవ్వు ఆగిపోగానే ఆ ప్రదేశానికి భయంకరమైన కళ వచ్చింది.

బలరాం తూలుతూ లేచి నిలబడ్డాడు.

శంకర్ భయంగా చూస్తున్నాడు వాడికేసి.

"రేయ్ అసలు నువ్వెవడివి రా? నువ్వు ఆ పోలీసోళ్ళ చీకెట్టేజింటువా? చెప్పరా?" అంటూ శంకర్ పీక గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

వాడి బలమైన చేతిలో శంకర్ గిజగిజలాడాడు.

"నేను...నేను నాకు పోలీసులకి ఏం సంబంధంలేదు. నేను ఆ జగదీష్ యింట్లో నౌకర్ని" అన్నాడు శంకర్ గబగబా.

"ఆర్నీ చావుకోరుకునే యిక్కడి కొచ్చేవన్నమాట అంటూ యింకాస్తా గట్టిగా పీకని అదిమిపెట్టాడు బలరాం.

హాస్పిటల్ మెట్లు ఎక్కుతోంటే "వాసవీ" అని పిలిచినట్లయి ఆగిపోయింది వాసవి.

"ఆవిడ మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు" చెప్పాడు అనంత్.

వాసవి ఆమెవైపు చూసింది.

చాలా బలహీనంగా, కొద్దిగా నెరసిన జుట్టు, చప్పి దవడలూ ఎప్పుడూ చూసినట్లనిపించలేదు వాసవికి.

"నిన్నే వాసవీ నన్ను గుర్తుపట్టలేదూ" అందామె నవ్వుతూ. అప్పటికి వాసవి అంతు చిక్కలేదు. ఆమె గబగబా తన జ్ఞాపకశక్తిని పరీక్షించుకుంటున్నది.

"నేను మహతిని"

వాసవి ప్రాణం ఆ పేరు వినగానే గిలగిలలాడిపోయింది.

అస్థిపంజరానికి ప్రాణం పోసినట్లు కర్రకి చర్మం పొర కప్పినట్లున్న ఈమె మహతా?

మహతి రెండు మెట్లు పైకొచ్చింది.

వాసవి అసంకల్పితంగా రెండు మెట్లు దిగింది.

ఇద్దరి చేతులూ అప్రయత్నంగా కలుసుకున్నాయి.

"వసూ" అంది మహతి ఆర్ద్రంగా.

"మహీ" అంది వాసవి బాధగా.

"నిన్నిక్కడ ఇలా చూస్తానని ఎన్నడూ అనుకోలేదు" అంది మహతి ప్రేమగా.

"నేనూ అంతే"

"వసూ, నువ్వెవరికోసం వచ్చావు? హాస్పిటల్లో ఎవరయినా మీవాళ్ళున్నారా?" అడిగింది మహతి.

వాసవి బాధగా నిట్టూర్చింది. "ఎవరి కోసమూకాదు. నాకోసమే?" అంది నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

మహతి ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు పెద్దవి చేసింది.

"నీకా జోక్ చెయ్యకు" అంది అపనమ్మకంగా.

"లేదు మహీ జోక్ కాదు. నేనుకూడా మనిషినే. నాకూ అందరిలాగే మానసికమైన జబ్బులుండకూడదని రూలుందా?" అంది తేలిగ్గా నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

మహతి ఇంకా నమ్మలేనట్లు అలాగే చూస్తోంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments